

Oost

Spotvogel

Iedere vogelaar weet dat de mooiste vogels het verst weg zitten, en om dit duidelijk te maken zal ik iets vertellen over mijn laatste twee reizen. De eerste ging naar Vlieland - lekker dichtbij in eigen land. De tweede helemaal naar de republiek Macedonië - en u voelt nu al waar ik de beste waarnemingen heb gedaan.

De reis naar Vlieland kost vanuit de stad Groningen een uurtje of drie. Met de auto over Drachten en Leeuwarden naar Harlingen en dan nog anderhalf uur op de boot die, hoe hebben ze het verzonnen, Vlieland heet. De volgende morgen werd ik wakker van de ka-ka-ka-geluidjes van groepjes Kauwtjes die overal op camping Stortemelk rondvliegen - in Nederland moet de vogelaar zich nu eenmaal behelpen met gewone soorten. Omdat ik Achilles Cools niet ben, kan ik me met het gedoe van deze zwartrokken echt niet lang vermaken en na een uurtje of twee had ik wel genoeg gebikker en onderling gekonkel gezien. Op het strand achter de camping (meer dan wat strand hebben ze op zo'n eiland niet) stonden tientallen Zilvermeeuwen op een strekdam, waarvan één met een grote zwarte kleurring met het nummer 1. Het kostte me wel een half uur om die af te lezen, waarbij ik ook moest constateren dat de geringde meeuw een van de rest afwijkend koppatroon had. In een strandplas was een doodgewone Kokmeeuw bezig garnalen te vangen op Visarend-manier. Het beest vloog even op uit het water en dook dan met nek en kop terug in de plas. De volgende dag was in dezelfde plas dezelfde Kokmeeuw (denk ik) op dezelfde wijze aan het jagen - kennelijk een garnalenspecialist. Wat moet je daar nou mee? Ondertussen was er op de spiegelgladde zee enige commotie te bespeuren. Een gemengd stel zeevogels cirkelde boven een bepaalde plek en dook zo nu en dan het water in. In de felle zon (het was eigenlijk wel erg lekker op dat strand) lichtte zo nu en dan een wit geschitter uit de deining op en na wat getuur door de kijker kwam ik tot de conclusie dat er vlak voor de kust enige groepjes Alken aan het vissen waren. Alken, geen Zeekoeten. Ik vond dat eigenlijk wel opmerkelijk. Op een gegeven moment vloegen in één groep een Dwergmeeuw, een Kokmeeuw, een Grote Stern en een Visdief.

Veel is er in eigen land niet te zien, maar dit was toch wel aardig. Ik hief wederom de kijker en daar vloog een diep-bruine schicht het beeld in. Een juveniele Kleine Jager, pal vóór mij over de zeereep. Even later kwam een grijze, ook juveniele, Jan-van-gent een metertje of twintig achter de branding een duikshow geven. Als je toch op zo'n saai Nederlands strand staat, kun je niet veel anders doen dan naar dit soort doodgewone dingen kijken.

De volgende dag maakten we een fietstocht - dat doet iedereen daar, dus wij ook. De zon scheen ook weer en er waren overal Tapuiten die parmantig rechtop heen een weer hopsten op de kale stukjes in de duinen. Families Roodborst-tapuiten bewaakten de rozenbottelbosjes. In de Kroonpolders duizenden vogels in de vijvers, waaronder prachtige groepen Lepelaars en Kluten. Ik herkende enkele Oeverpiepers aan het felle gepiep (wel door een zichtwaarneming bevestigd natuurlijk) en kwam tijdens het wandelingetje over de dijk tot meer dan 25 soorten. Op de terugweg een groep Barmsijzen in een struik en Brandganzen in de lucht.

En dan ben ik nu eindelijk toe aan het exotische Macedonië. Wij brachten bijna een week door in Skopje en ik ging elke dag vogelen. Ik zag Stadsduiven en Huismussen en op de voorlaatste dag een Roodstuitwaluw en ik meen zelfs een Kuifleeuwerik. Nou, die zijn er in Nederland niet meer!

Ik wil dit stukje dan ook besluiten met de bekende spreuk voor kleinbehuisden: 'Oost, West, etc.'

